

Sygn. akt: III U 404/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2014r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. do SO Monika Obrębska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Bednarek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 stycznia 2014r. w O.

sprawy z odwołania T. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania T. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 16.05.2012r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Pełnomocnik T. M. wniósł odwołanie od decyzji (...) Oddział w P. z dnia 16.05.2012r. nr: (...), którą to decyzją ZUS odmówił T. M. prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym wskazując, że na dzień 1.01.1999r. nie udowodnił on wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Pełnomocnik odwołującego zaskarżył powyższą decyzję w całości i wniósł o jej zmianę i ustalenie, że skarżący nabył prawo do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że charakter pracy T. M. w (...) O. w okresie od 1.10.1975r. do 31.05.1985r. uzasadnia przyjęcie, że była to praca wykonywana w szczególnych warunkach, o której mowa w wykazie A, Dział V poz. 21 tj. produkcja elementów budowlanych z pyłów dymnicowych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podniósł, że T. M. nie spełnia warunków do przyznania wcześniejszej emerytury, gdyż pomimo osiągnięcia wymaganego wieku emerytalnego 60 lat i legitymowania się na dzień 1.01.1999r. ponad 25-letnim ogólnym stażem pracy, nie posiada wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy wskazał, że do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczył okresu zatrudnienia w (...) O. w okresie od 1.10.1975r. do 31.05.1985r., ponieważ w świadectwie pracy w szczególnych warunkach z dnia 2.10.2008r. wskazano stanowiska pracy: ślusarz - hydraulik, brygadzysta – ślusarz – hydraulik

oraz brygadzysta – hydraulik – ślusarz – spawacz, co zdaniem organu rentowego wskazuje, że odwołujący nie był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na danym stanowisku pracy w szczególnych warunkach.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił i zważył, co następuje:

T. M. jest uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na stałe.

W dniu 25.04.2012r. T. M. złożył w ZUS wniosek o ustalenie jego uprawnień do emerytury z uwzględnieniem pracy w szczególnych warunkach.

Po rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy w dniu 16.05.2012r. wydał zaskarżoną decyzję, mocą której odmówił mu prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym wskazując, że odwołujący na dzień 1.01.1999r. nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, a jedynie 8 lat, 6 miesięcy i 28 dni. Do pracy w szczególnych warunkach ZUS nie zaliczył ubezpieczonemu okresu zatrudnienia w (...) O., w okresie od 1.10.1975r. do 31.05.1985r., z uwagi na fakt, iż podane w świadectwie pracy w szczególnych warunkach stanowiska pracy i ich mnogość tj. ślusarz - hydraulik, brygadzysta – ślusarz – hydraulik oraz brygadzysta – hydraulik – ślusarz – spawacz, powodują, że odwołujący nie był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na danym stanowisku pracy. ZUS wskazał ponadto, że nie wyjaśniono, dlaczego uległa zmianie nazwa w/w stanowisk na robotnik w przemyśle materiałów budowlanych, stale wykonujący prace pomocnicze lub inne przy produkcji elementów budowlanych z pyłów dymnicowych, równoznaczne ze stanowiskiem wymienionym w wykazie A dziale V poz. 21 pkt 6 załącznika 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1.08.1983r.

W ocenie Sądu odwołanie nie jest zasadne i nie zostało uwzględnione.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- 2) w dniu wejścia w życie ustawy emerytalnej, tj. 1.01.1999r. ma wymagany 20-letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach,
- 3) nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa,

Przedmiotem sporu w przedmiotowej sprawie było jedynie to, czy T. M. na datę 1.01.1999r. legitymował się 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach. Pozostałe przesłanki wymagane do nabycia prawa do emerytury nie były przez ZUS kwestionowane.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Z ust. 2 tego przepisu wynika natomiast, że okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy.

ZUS uznał, że odwołujący na datę 1.01.1999r. legitymuje się okresem pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 8 lat, 6 miesięcy i 28 dni. Skuteczność odwołania była więc uzależniona od wykazania przez odwołującego, że w (...) O., w okresie od 1.10.1975r. do 31.05.1985r. również pracował on w szczególnych warunkach.

Na okoliczność wykazania pracy w szczególnych warunkach T. M. złożył do ZUS świadectwo pracy z 2.10.2008r., wystawione przez (...) Sp. z o.o. w W., w którym wskazano, że w Przedsiębiorstwie (...) w okresie od 1.10.1975r. do 31.05.1985r. odwołujący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wykonywał prace: produkcja elementów budowlanych z pyłów dymnicowych. Od 1.10.1975r. do 31.10.1977r. na stanowisku: ślusarz-hydraulik – robotnik w przemyśle materiałów budowlanych stale wykonujący prace pomocnicze lub inne przy produkcji elementów budowlanych z pyłów dymnicowych wymienionym w wykazie: A dziale V, poz. 21 kod zarządzenia 02, pkt 6 – A 05 21 02 06; od 1.11.1977r. do 30.06.1982r. na stanowisku: brygadzysta – ślusarz – hydraulik - robotnik w przemyśle materiałów budowlanych stale wykonujący prace pomocnicze lub inne przy produkcji elementów budowlanych z pyłów dymnicowych wymienionym w wykazie: A dziale V, poz. 21 kod zarządzenia 02, pkt 6 – A 05 21 02 06; oraz od 1.07.1982r. do 30.11.1983r. na stanowisku: brygadzysta – hydraulik – ślusarz – spawacz - robotnik w przemyśle materiałów budowlanych stale wykonujący prace pomocnicze lub inne przy produkcji elementów budowlanych z pyłów dymnicowych wymienionym w wykazie: A dziale V, poz. 21 kod zarządzenia 02, pkt 6 – A 05 21 02 06; oraz od 1.12.1983r. do 31.05.1985r. na stanowisku: brygadzysta – hydraulik – spawacz - robotnik w przemyśle materiałów budowlanych stale wykonujący prace pomocnicze lub inne przy produkcji elementów budowlanych z pyłów dymnicowych wymienionym w wykazie: A dziale V, poz. 21 kod zarządzenia 02, pkt 6 – A 05 21 02 06; (k. 9-10 a.e.).

Przypomnieć w tym miejscu należy, że o tym, czy dana osoba pracowała w szczególnych warunkach decyduje rodzaj wykonywanych przez nią czynności i sposób ich wykonywania, a nie sam fakt wystawienia świadectwa pracy w szczególnych warunkach. Sąd Okręgowy aprobuje w tym zakresie stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w wyroku z 25.05.2010r. stwierdzające, że nawet jeżeli pracodawca uznał pracę na danym stanowisku za pracę w szczególnych warunkach, taki pracownik może nie otrzymać wcześniejszej emerytury, ZUS odmówi jej bowiem, gdy nie była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (I UK 3/10, M.P.Pr. 2010/8/394). Wobec zakwestionowania przez ZUS przedstawionego przez T. M. świadectwa pracy w szczególnych warunkach Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe w celu ustalenia czy charakter pracy odwołującego w spornym okresie pozwala na zakwalifikowanie jej jako pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów cytowanego wyżej Rozporządzenia Rady Ministrów z 07.02.1983r.

W toku postępowania Sąd uzyskał akta osobowe T. M.. Wynika z nich, że w dniu 1.10.1975r. odwołujący został zatrudniony na stanowisku ślusarza - hydraulika i pracował na tym stanowisku do 31.01.1976r. a od 1.02.1976r. powierzono mu obowiązki konserwatora urządzeń wodno - kanalizacyjnych i zajmował je do 31.10.1977r. Z dniem 1.11.1977r. ponownie powierzono mu obowiązki ślusarza - hydraulika, a z dniem 1.10.1980r. powierzono mu obowiązki brygadzysty hydraulika. Następnie z dniem 1.01.1982r. zlecono ubezpieczonemu dodatkowe czynności tj. dokonywanie prac konserwatorskich w zakresie C.O. i wodno – kanalizacyjnych w budynku mieszkalnym przy ul. (...) w O., a z dniem 1.07.1982r. stanowisko brygadzysty – hydraulika – ślusarza - spawacza. Następnie odwołującemu z dniem 1.12.1984r. powierzono stanowisko brygadzysty hydraulika - spawacza, które zajmował do końca zatrudnienia (vide dokumenty z akt osobowych).

Dokumenty z akt osobowych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich wiarygodności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy.

T. M. odnośnie charakteru swojego zatrudnienia w spornym okresie podał, że w P. został zatrudniony w 1975r. na stanowisko hydraulika. Do jego obowiązków należało doprowadzenie wody, odprowadzenie ścieków, odprowadzenie pary. Zajmował się całą siecią, od ujęcia wody do odprowadzenia ścieków na terenie całego zakładu. W firmie było zatrudnionych po 2-3 hydraulików w brygadzie. Zmieniało się to na przestrzeni lat. Podał, że on był głównym hydraulikiem. Pod jego nadzorem był cały system, począwszy od poboru wody, poprzez produkcję, aż do odprowadzenia wody do ścieków. Do tego dochodziła rozdzielnia pary. Na produkcji były pompy, które podawały

szlam na kilka metrów do góry. Te pompy się bardzo często psuły się i musieli je remontować. Odwołujący podał, że w spornym czasie P. produkował pustaki z pyłów dymnicowych. Dodał, że zajmował się też pracami ślusarskimi, głównie chodziło o remonty pomp i regenerację armatury przemysłowej, tj. zawory, przepustnice, rurociągi. Były też takie okresy w jego pracy, że jak nie miał spawacza w brygadzie, to wykonywał też prace spawalnicze. Prawie przez cały okres swojej pracy był brygadzystą hydraulików. Jako brygadzysta dowodził grupą hydraulików, lecz nigdy nie pracował na stanowisku umysłowym. Zajmował się też urządzeniami wodno-kanalizacyjnymi. Odwołujący wyjaśnił, że produkcja pustaków odbywała się na hali produkcyjnej. Podał, że miał telefon w wydzielonym warsztacie, który znajdował się przez ścianę z halą produkcyjną, na której odbywała się produkcja. Obok znajdowała się rozdzielnia pary. Jak otrzymał telefonicznie informację, że na produkcji coś się zepsuło, to zostawiał swoją robotę na warsztacie i szedł na halę produkcyjną, gdzie naprawiał dane urządzenie albo na hali, albo je wymontowywał i prznosił na warsztat. W większości naprawianie odbywało się na hali produkcyjnej. Odwołujący dodał, że poza głównym budynkiem i poza halą produkcyjną mieściła się oczyszczalnia ścieków, którą również konserwował. Przyznał, że bezpośrednio na hali, jako robotnik przy produkcji pustaków, nigdy nie pracował. Ponadto odwołujący potwierdził, że od stycznia 1989r. dodatkowo poza godzinami pracy zlecono mu wykonywanie dodatkowych prac konserwatorskich w budynku przy ul. (...). Około godziny w tygodniu poświęcał na naprawę i konserwację urządzeń sanitarnych.

Na okoliczność ustalenia rzeczywistego charakteru pracy wykonywanej przez odwołującego w PREFABET O., Sąd przeprowadził również dowód zeznań świadków S. M., W. S. i J. G..

Świadek S. M. zeznał, że pracował w firmie (...) w latach 1975-1983, jako kierownik wydziału instalacji sanitarnych. Z jego zeznań wynika, że początkowo wykonywał obowiązki inspektora nadzoru, kierował działem instalacji sanitarnych, był zastępcą głównego energetyka. Świadek podał, że T. M. był zatrudniony jako spawacz, ślusarz, hydraulik. Zajmował się takimi pracami: począwszy od czyszczenia kanalizacji i instalacji sanitarnych, spawaniem, pracami ślusarskimi na rzecz działu produkcyjnego. Zdaniem świadka odwołujący 99% całego czasu pracy przebywał na hali produkcyjnej. Kanalizacje i instalacje sanitarne w przeważającej mierze były na hali produkcyjnej. Odwołujący był pracującym brygadzystą. Do jego obowiązków należało kierowanie pracą podległych pracowników i wykonywanie fizycznej pracy związanej ze spawaniem, montażem, naprawą urządzeń na produkcji. W ocenie świadka, były to prace pomocnicze przy produkcji pustaków.

Podobnej treści zeznania złożył świadek J. S., który zeznał, że T. M. przychodził do niego jako monter, hydraulik, zajmował się spawaniem. Współpracowali razem. Zdaniem świadka praca odwołującego miała związek z produkcją pustaków z pyłów dymnicowych. Odwołujący naprawiał elementy maszyn z produkcji. Praktycznie cały czas był na produkcji.

Świadek J. G. zeznał, że pracował w firmie (...) w O. w latach 1974-1991 jako mechanik zmianowy, ślusarz, spawacz. Odwołujący natomiast był zatrudniony jako hydraulik – zajmował się awariami związanymi z wodą. Wyjaśnił, że do produkcji szło bardzo dużo wody. Odwołujący zajmował się konserwacją urządzeń na wszystkich oddziałach w P.. Zakład był dosyć awaryjny. Czasami niektóre sprzęty trzeba było naprawiać w trakcie produkcji. Świadek podał, że odwołujący 80-90% swojego czasu pracy spędzał na hali produkcyjnej. Przyznał jednak, że T. M. nie pracował jako pracownik produkcyjny, był hydraulikiem i usuwał awarie. Utrzymywał wszystkie urządzenia wodne w stanie pracy. Świadek dodał, że P., ze względu na zapylenie, każdemu pracownikowi wystawiał warunki szkodliwe.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, nie znajdując żadnych podstaw by kwestionować ich szczerłość i zgodność z rzeczywistym stanem rzeczy. Świadców są osobami obcymi dla odwołującego. Nie mają żadnego interesu w składaniu fałszywych zeznań. Ich zeznania wzajemnie się uzupełniają, tworząc logiczną całość. Świadców pracowali razem z odwołującym w spornym okresie, zatem posiadali wiedzę w przedmiocie rzeczywistego charakteru jego zatrudnienia.

Uznając, iż sprawa wymaga wiadomości specjalnych, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu BHP, I. M., którą zobowiązał do wypowiedzenia się w oparciu o całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, czy charakter pracy T. M. w spornym okresie pozwala na zakwalifikowanie jej jako pracy wykonywanej

w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Biegła I. M.w wydanej opinii wskazała, że jej zdaniem praca wykonywana przez odwołującego T. M.w okresie zatrudnienia od 01.10.1975r. do 31.05.1985r. w Przedsiębiorstwie (...)(...) nie pozwala na zakwalifikowanie jej do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Podała, że następcą prawnym (...) Sp. z o.o.w wydanym świadectwie pracy zaświadczyła, iż odwołujący wykonywał prace w warunkach szczególnych, wymienione w wykazie A dziale V poz. 21 produkcja elementów budowlanych z pyłów dymnicowych. Do zakresu obowiązków odwołującego w spornym okresie przede wszystkim należało utrzymaniu optymalnych warunków pracy instalacji wodociągowej, ciepłej wody użytkowej, parowej, kanalizacji sanitarnej, oczyszczalni ścieków. Praca sprowadzała się do kontroli urządzeń pomiarowo-kontrolnych, likwidacji wycieków wody, konserwacji wyszczególnionych instalacji, dokonywanie remontu pomp i regeneracji zużytych części. Odwołujący oraz świadkowie podali, iż w około 90% czasu odwołujący przebywał na hali produkcyjnej dokonując napraw maszyn, gdzie odbywała się produkcja pustaków, natomiast nie zajmował się ich produkcją. Odwołujący podał, iż prace naprawcze w zależności od potrzeb dokonywał w warsztacie mechanicznym, sąsiadującym z halą produkcyjną lub na hali produkcyjnej.

Biegła zwróciła uwagę, że dołączone akta III U 900/11 z odwołania J. G. wskazują, iż w zakładzie była brygada pracowników zatrudnionych na stanowiskach ślusarz - spawacz, mechanik pracująca w systemie zmianowym, która zajmowała się naprawami maszyn zamontowanych na wydziale młynowni, dozowni, krajalnicy i magazynu wyrobów gotowych. W ocenie biegłej odwołujący nie dokonywał napraw urządzeń zamontowanych na oddziałach produkcyjnych a jedynie zajmował się dozorem, konserwacją i usuwaniem awarii instalacji wodociągowej, kanalizacyjnej, technologicznej. Ponadto odwołujący nie wykonywał prac związanych z produkcją elementów budowlanych z pyłów dymnicowych lecz jedynie przebywał na hali produkcyjnej.

W przekonaniu biegłej, nie można zgodzić się z tym, że odwołujący wykonywał prace wymienione w wykazie A dziale XIV poz. 24 kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno - techniczny na oddziałach i wydziałach, na których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Czynności ogólnie pojętego nadzoru lub kontroli w procesie produkcji wykonywanej w wydziałach i oddziałach, w których zatrudnieni są pracownicy wykonujący pracę w warunkach szczególnych w rozumieniu rozporządzenia z 1983 r., w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze objęte poz. 24 działu XIV wykazu A, to wyłącznie te czynności, które wykonywane są w warunkach bezpośrednio narażających na szkodliwe dla zdrowia czynniki, a więc polegające na bezpośrednim nadzorze i bezpośredniej kontroli procesu pracy na stanowiskach pracy wykonywanej w szczególnych warunkach. Jeśli zatem czynności te wykonywane są w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na stanowisku pracy związanej z kontrolą między operacyjną, kontrolą jakości produkcji i usług oraz dozorem inżynieryjno-technicznym, to okres wykonywania tej pracy jest okresem pracy uzasadniającym prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu. Biegła podkreśliła, że odwołujący nie dokonywał kontroli jakości produkcji oraz nie kontrolował pracy podległych pracowników zatrudnionych na stanowisku zestawiacz surowców i mieszanek, młynowy surowców mineralnych, maszynista maszyn obróbczych, hartowacz, operator mechanicznego sprzętu, robotnik w przemyśle materiałów budowlanych stale wykonujący prace pomocnicze lub inne przy produkcji elementów budowlanych z pyłów dymnicowych - smarownik form do betonu.

Biegła wyjaśniła też, że praca wykonywana przez odwołującego nie była także pracą, o której mowa w wykazie A dział XIV poz. 25 bieżąca konserwacja agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano - remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z

dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8 poz. 43 ze zm.), okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Zdaniem biegłej odniesieniu do odwołującego nie został spełniony wymóg wykonywania przedmiotowej pracy stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych. Z wyżej przytoczonych ustaleń faktycznych niniejszej sprawy wynika bowiem, że poza pracami wykonywanymi na wydziałach produkcyjnych, do jego obowiązków należały również inne czynności, które nie były wykonywane na tych wydziałach i nie mogły być stricte taką pracą, albowiem zajmował się on również naprawą w warsztacie, a więc poza środowiskiem pracy, gdzie wykonywane są jako podstawowe prace w szczególnych warunkach. Nie ma przy tym znaczenia, czy i ile czasu pracy zajmowały mu te czynności nie będące czynnościami naprawczymi wykonywanymi na wydziale młynowni, dozowni, krajalnicy, hartowni, albowiem nie tego rodzaju praca została wyodrębniona w wykazie A, dział XIV, poz. 25 stanowiącym załącznik do omawianego wyżej rozporządzenia, tj. wykonywana w określonym miejscu (środowisku) pracy. Pod pozycją 25 dział XIV wykazu A wyraźnie wyodrębniono bieżącą konserwację agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Nie jest dopuszczalne uwzględnienie do okresów pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, innych równocześnie wykonywanych prac w ramach czasu pracy, które nie były wykonywane na wydziałach i oddziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 czerwca 2008 r. II UK 306/07, OSNP 2009 nr 21-22, poz. 290). Za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się jedynie pracowników zatrudnionych przy pracach objętych wykazem stanowisk pracy w szczególnych warunkach, którzy taką pracą świadczą stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w wykazie A dziale XIV poz. 25 zostały wymienione prace bieżąca konserwacja agregatów i urządzeń oraz prace remontowo - montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Jako prace w szczególnych warunkach zostały wymienione prace polegające na konserwacji tj. czynnościach, zabiegach mających na celu utrzymanie czegoś w całości, w dobrym stanie, chronienie czegoś przed niszczeniem, psuciem się, zbyt prędkim zużyciem agregatów tj. zespołów sprzężonych na stałe maszyn, wykonujących pełną pracę na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Zgodnie z postanowieniami §48 rozporządzenia Ministrów: Pracy i Opieki Społecznej, Zdrowia, Przemysłu, Odbudowy, Administracji Publicznej oraz Ziem Odzyskanych z dnia 6 listopada 1946 (Dz. U. Nr 62, poz. 344) (obowiązującego w okresie zatrudnienia):, naprawa, czyszczenie ręczne i smarowanie urządzeń technicznych , znajdujących się w ruchu , jest wzbronione z wyjątkiem smarowania za pomocą specjalnych narzędzi , dostatecznie zabezpieczających od wypadków. Zdaniem biegłej odwołujący nie mógł dokonywać konserwacji, napraw maszyn będących w ruchu. Ponadto prace naprawcze w zależności od potrzeb były dokonywane albo w warsztacie mechanicznym, albo na hali produkcyjnej. W rozporządzeniu chodziło o prace na stanowiskach utrzymania ruchu w elektrociepłowniach, hutach, gdzie ze względu na proces technologiczny nie można zatrzymać oddziału, przystępując na prac - bieżącej konserwacji. Praca na stanowiskach w wydziale utrzymania ruchu polega na bezpośrednim kontakcie z obsługiwanymi urządzeniami, ich kontroli i bieżącej konserwacji. Pracownicy posługując się sprzętem kontrolno-pomiarowym sprawdzają parametry elementów maszyn, kontrolują właściwe działanie układów pomiarowych i sygnalizacyjnych. Pomiaru są wykonywane za pomocą aparatury kontrolno-pomiarowej, często w bezpośrednim sąsiedztwie wirujących części maszyn i urządzeń będących pod napięciem elektrycznym co wymaga szczególnej uwagi.

Zastrzeżenia do opinii biegłej złożył pełnomocnik odwołującego, który w piśmie datowanym na 22.05.2013r. (k. 61 a.s.) podniósł, iż opinia biegłej zawiera w swojej treści logiczną sprzeczność, polegającą na stwierdzeniu w jednym miejscu, że odwołujący nie dokonywał napraw urządzeń zamontowanych na oddziałach produkcyjnych, a dalszej części opinii

biegła przyjęła, iż z ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie wynika, że poza pracami wykonywanymi na wydziałach produkcyjnej do obowiązków odwołującego należały również inne czynności. Podniósł, iż zakres obowiązków i prac należących do odwołującego został szczegółowo przedstawiony w jego Karcie Stanowiska Pracy, przedłożonej do akt sądowych przez (...) Sp. z o. o. i potwierdzony również zeznaniami przesłuchiwanych przed Sądem świadków, które w tym przypadku powinny odegrać kluczową rolę. Pełnomocnik podkreślił, że zadaniem biegłej była odpowiedź na pytanie, czy praca, jaką wykonywał odwołujący T. M. w spornym okresie była pracą wykonywaną w warunkach szczególnych. Istotą opinii miała być ocena faktycznie wykonywanej pracy. Natomiast biegła w swojej opinii dokonała jedynie kwalifikacji zapisów wynikających ze świadectwa pracy wystawionego przez (...) Sp. z o.o. przez przyzmat rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), co nie wymagało zasięgnięcia przez Sąd u biegłego wiadomości specjalnych. Ustalenie ww. okoliczności może bowiem zostać dokonane przez Sąd na podstawie dowodów innych niż opinia biegłego z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy. Ponadto biegła, pomimo, iż w opinii szczegółowo przytoczyła zeznania świadków nie uwzględniła ich przy wydawaniu przedmiotowej opinii. Zdaniem odwołującego opinia jednoznacznie wskazuje, iż biegła dokonała jedynie własnej oceny świadectwa pracy i wykładni obowiązujących w tym zakresie przepisów prawa, i w jego ocenie nie należało do jej kompetencji. Pełnomocnik podkreślił że przesłuchiwani przed Sądem świadkowie zgodnie zeznali, iż T. M. ok. 90-99 % czasu pracy przebywał na hali produkcyjnej, był pracującym brygadzystą. Biegła w swojej opinii nie dokonała oceny, czy prace i czynności, które faktycznie wykonywane przez odwołującego były pracami w szczególnych warunkach, a jedynie, nieskutecznie, starała się podporządkować te prace do zapisów wynikających z przedstawionego przez odwołującego świadectwa pracy. Pełnomocnik odwołującego podkreślił, że „dla celów ustalenia pracy w warunkach szczególnych znaczenie ma nie nazewnictwo zajmowanego stanowiska, lecz faktyczne wykonywane czynności ” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, z dnia 29 listopada 2012 r., sygn. akt III AUa 237/12, LEX nr 1240186).

Wskazując na powyższe pełnomocnik odwołującego wniósł o uzupełnienie opinii poprzez udzielenie przez biegłą odpowiedzi na pytania: - czy w ocenie biegłej skarżący przez cały okres zatrudnienia wykazany w świadectwie pracy z 15.02.2012r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach, czy też istniały okresy, w których praca taka była wykonywana: - na podstawie jakich konkretnie dowodów biegła uznała, że odwołujący nie dokonywał napraw na oddziałach produkcyjnych , a jedynie zajmował się konserwacją i usuwaniem awarii instalacji wodociągowej, kanalizacyjnej, technologicznej, a ponadto, że odwołujący nie wykonywał prac związanych z produkcją materiałów dymnicowych; - na podstawie jakich dowodów biegła przyjęła, że odwołujący nie spełnił wymogu wykonywania stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach.

Sąd uwzględnił powyższy wniosek i dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłej I. M. celem ustosunkowania się do zastrzeżeń do opinii.

W opinii uzupełniającej biegła podała, że w jej ocenie odwołujący przez cały okres zatrudnienia nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach. Wskazała, że rodzaje prac ustala się na podstawie powołanego już wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, który w załączniku A w Działach od I do XIV wymienia rodzaje prac, które są pracą w warunkach szczególnych. Praca w warunkach szczególnych to praca, w której pracownik w sposób znaczny jest narażony na niekorzystne dla zdrowia czynniki. Przy czym dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonej mu pracy. Biegła podkreśliła, że praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. (wyrok Sądu Najwyższego z 1 czerwca 2010 roku, sygn. II UK 21/10, LEX nr 619638). Zatem decydującą rolę przy analizie charakteru pracy odwołującego z punktu widzenia uprawnień emerytalnych ma zatem możliwość jej zakwalifikowania pod jedną z pozycji wspomnianego załącznika do rozporządzenia

Rady Ministrów. Nie wystarczy tu samo przekonanie pracownika, że praca była wykonywana w szczególnych warunkach (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 21 listopada 2001 r., II UKN 598/00 - OSNP 2003, nr 17, poz. 419; z dnia 14 grudnia 2009 r., I UK 218/09 - LEX nr 577817 oraz z dnia 6 grudnia 2010 r., II UK 140/10 - LEX nr 786382). W świetle art. 32 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych pracami w szczególnych warunkach nie są bowiem wszelkie prace wykonywane w narażeniu na kontakt z niekorzystnymi dla zdrowia pracownika czynnikami, lecz jedynie takie, które zostały rodzajowo wymienione w tymże rozporządzeniu. Stanowisko ślusarz - hydraulik, brygadzysta - ślusarz - hydraulik nie jest wymienione, w powyżej powołanym akcie prawnym tym samym nie można uznać, że odwołujący się T. M. wykonywał pracę w szczególnych warunkach.

Biegła podała, że przepisy zarządzenia Nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty (Dz. Urz. MB z dnia 6 grudnia 1983r.), nie pozwalają na uznanie, że praca odwołującego się była pracą wykonywaną w warunkach szczególnych pozwalających na skorzystanie z prawa do emerytury w wieku obniżonym, a to z uwagi na niemożność zaliczenia stanowiska ubezpieczonego do prac tam wymienionych. Wśród prac wymieniono tam tylko prace przy produkcji elementów budowlanych z pyłów dymnicowych takich jak: zestawiacz surowców i mieszanek, młynkowy surowców mineralnych, maszynista maszyn obróbczych, operator mechanicznego sprzętu, robotnik w przemyśle materiałów budowlanych stale wykonujący prace pomocnicze lub inne przy produkcji elementów budowlanych z pyłów dymnicowych - smarownik form do betonu.

Zdaniem biegłej zauważyć należy, że wymieniono tam ściśle prace związane z produkcją czyli wszelkie prace, które były bezpośrednio związane z wyrobem elementów budowlanych z pyłów dymnicowych począwszy od dostarczenia i połączenia składników do wytworzenia produktu gotowego. Praca odwołującego się polegała na dozorze, konserwacji i naprawie instalacji wodno-kanalizacyjnej i technologicznej. Odwołujący zeznał: "Pod moim nadzorem był cały system począwszy od poboru wody, poprzez produkcje aż do odprowadzania wody do ścieków. Poza głównym budynkiem i poza halą produkcyjną mieściła się oczyszczalnia ścieków, którą konserwowałem" Przytoczone zeznania odwołującego oraz o treści: „Jak dostałem telefon, że na produkcji coś się zepsuło, to zostawiałem swoją robotę na warsztacie i szedłem na halę produkcyjną i naprawiałem dane urządzenie albo na hali, albo się je wymontowywało i przenosiło na warsztat” świadczą o tym, iż odwołujący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy nie zajmował się konserwacją urządzeń wodno - kanalizacyjnych typu pompy, przepustnice, zawory, rurociągi na hali produkcyjnej przy stanowiskach wymienionych w zarządzeniu nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 r. (Dz. Urz. Nr 3) wykazie A dziale V poz.21 tj. zestawiacz surowców i mieszanek, młynowy surowców mineralnych, maszynista maszyn obróbczych, hartowacz, operator mechanicznego sprzętu, smarownik form do betonu. Ponadto świadek T. G. zeznał: "Odwołujący zajmował się konserwacją urządzeń na wszystkich oddziałach w P." a więc na hali produkcyjnej jak i poza nią.

Biegła podała, że przeciwko zaliczeniu tego okresu pracy do stażu pracy w szczególnych warunkach, w jej ocenie, przemawia fakt, iż wykonywanie tej pracy nie było związane ze stałym i w pełnym wymiarze czasu pracy przebywaniem przy stanowiskach produkcyjnych, na których wykonywane były prace w szczególnych warunkach. Biegła raz jeszcze przypomniała, że do zakresu obowiązków odwołującego się w spornym okresie przede wszystkim należało utrzymaniu optymalnych warunków pracy instalacji wodociągowej, ciepłej wody użytkowej, parowej, kanalizacji sanitarnej, oczyszczalni ścieków. Praca sprowadzała się do kontroli urządzeń pomiarowo-kontrolnych, likwidacji wycieków wody, konserwacji wyszczególnionych instalacji, dokonywanie remontu pomp i regeneracji zużytych części. W ocenie biegłej odwołujący nie dokonywał napraw maszyn zamontowanych na oddziałach produkcyjnych, przy których pracowali pracownicy na stanowiskach wymienionych w wykazie A dziale V poz. 21; a jedynie zajmował się dozorem, konserwacją i usuwaniem awarii instalacji wodociągowej, kanalizacyjnej, technologicznej. Ponadto odwołujący nie wykonywał prac związanych z produkcją elementów budowlanych z pyłów dymnicowych, co potwierdzają zeznania

świadka T. G. (k-25 a.s.) o treści: „ Pan M. jako pracownik produkcyjny nie pracował, był hydraulikiem i usuwał awarie.” Zdaniem biegłej nie sposób zgodzić się z tym, że odwołujący jak zostało podane w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 15.02.2012r., wykonywał prace wymienione w wykazie A dziale XIV poz. 24 kontrola między operacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżyniersko-techniczny na oddziałach i wydziałach, na których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Czynności ogólnie pojętego nadzoru lub kontroli w procesie produkcji wykonywanej w wydziałach i oddziałach, w których zatrudnieni są pracownicy wykonujący pracę w warunkach szczególnych w rozumieniu rozporządzenia z 1983 r., w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze objęte poz. 24 działu XIV wykazu A, to wyłącznie te czynności, które wykonywane są w warunkach bezpośrednio narażających na szkodliwe dla zdrowia czynniki, a więc polegające na bezpośrednim nadzorze i bezpośredniej kontroli procesu pracy na stanowiskach pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Pełnomocnik odwołującego wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy, gdyż jego zdaniem biegła I. M. w opinii uzupełniającej, wbrew własnym twierdzeniom, nie oceniła pracy ubezpieczonego w kontekście faktycznego narażenia na czynniki niebezpieczne dla jego życia i zdrowia, lecz wyłącznie w kontekście formalnoprawnej kwalifikacji stanowiska pracy do przepisów rozporządzenia.

Sąd uwzględnił powyższy wniosek i dopuścił dowód z opinii innego biegłego z zakresu BHP J. D., którego podobnie, jak poprzednią biegłą, zobowiązał do wypowiedzenia się w oparciu o całość materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, czy charakter pracy T. M. w okresie od 01.10.1975r. do 31.05.1985r. z tytułu zatrudnienia w (...) pozwala na zakwalifikowanie jej jako pracy wykonywanej w szczególnych warunkach bądź szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze.

W wydanej opinii biegły J. D. wskazał, że jego zdaniem praca wykonywana przez T. M. w okresie od 01.10.1975r. do 31.05.1985r. z tytułu zatrudnienia w (...) była pracą wykonywaną w warunkach szczególnych.

W uzasadnieniu opinii biegły podał, że z przeprowadzonych dowodów wynika, że praca odwołującego w spornym okresie od 01.10.1975r. do 31.05.1985r. z tytułu zatrudnienia w (...) na stanowiskach: ślusarz hydraulik, konserwator urządzeń wodno kanalizacyjnych, ślusarz hydraulik brygadzysta i brygadzysta hydraulik spawacz posiadała wspólne cechy pracy w warunkach szczególnych, będące wypadkową prac według resortowego wykazu A stanowisk pracy w warunkach szczególnych stanowiącego załącznik nr 1 do Zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 roku w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zdaniem biegłego charakter pracy odwołującego w spornym okresie posiada znamiona pracy w warunkach szczególnych i jest wypadkową prac odpowiadających działowi II, poz. 1 – Energetyka, prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii cieplnej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń cieplnych (monter aparatury i rurociągów; monter pomp i sprzężarek; monter urządzeń ciepłowniczych; monter urządzeń stacji i przygotowania wody), działowi V, poz. 1 – Budownictwo – roboty wodno kanalizacyjne oraz budowa rurociągów w głębokich wykopach (monter instalacji sanitarnych i grzewczych) oraz działowi XIV, poz. 25 – Prace różne – bieżąca konserwacja agregatów, urządzeń oraz prace budowlano montażowe i budowlano – remontowe na oddziałach będących w ruchu (stanowiska pracy, na których prace wykonywane są stale i bezpośrednio przy stanowisku wymienionym w wykazie) - Wykazu A stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia RM z dnia 7 lutego 1983 roku. W materiale dowodowym zdaniem biegłego brak jest zarówno merytorycznych, jak i formalnych przesłanek uzasadniających odrzucenie świadectwa w warunkach szczególnych, jako dokumentu potwierdzającego taki charakter pracy.

Do powyższej opinii żadnych zastrzeżeń nie złożył pełnomocnik odwołującego, który w piśmie z dnia 09.12.2013r. wniósł o oparcie na niej rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie. Pełnomocnik organu rentowego natomiast, w piśmie datowanym na 12.12.2013r., wskazał, iż opinii biegłego J. D. nie można uznać za wiarygodną i prawidłowo

sporządzoną. Pełnomocnik ZUS podniósł, że biegły jako podstawę prawną do sporządzenia opinii przyjął dwa zarządzenia, Zarządzenie Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego oraz Zarządzenie Nr 9 z dnia 1 sierpnia 1983 roku w sprawie wykazu stanowisk pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych. Biegły stwierdził, że w spornym okresie odwołujący pracował na stanowiskach: ślusarz-hydraulik, konserwator urządzeń wodno-kanalizacyjnych, ślusarz hydraulik brygadzysta, brygadzysta hydraulik-spawacz. Zdaniem biegłego praca na w/w stanowiskach; „Posiadała wspólne cechy pracy w szczególnych warunkach będące wypadkową prac według resortowego wykazu A w warunkach szczególnych stanowiącego załącznik Nr 1 do Zarządzenia Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 w sprawie stanowisk pracy/.../ a mianowicie: Dział II - Energetyka poz. 1 - prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii cieplnej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń cieplnych; pkt 30 - monter armatury i rurociągów, pkt 34 - monter pomp i sprężarek, pkt 37 - monter urządzeń ciepłowniczych, pkt 38 - monter urządzeń stacji i przygotowania wody, Dział V Budownictwo poz. 1 Roboty wodno - kanalizacyjne oraz budowa rurociągów w głębokich wykopach; pkt 6 - monter instalacji sanitarnych i grzewczych, Dział XIV - prace różne; poz. 25 - bieżąca konserwacja agregatów, urządzeń oraz prace budowlano - remontowe na oddziałach będących w ruchu (czytaj np. ślusarz remontowy) pkt 1 - stanowiska pracy, na których prace wykonywane są stale i bezpośrednio przy stanowisku wymienionym w wykazie. (czytaj - stanowiska pracy wymienione w dziale V , poz. 21). /.../ charakter pracy odwołującego w spornym okresie posiada znamiona pracy w szczególnych warunkach i jest wypadkową prac odpowiadających działowi II, poz. 1. Działowi V, poz. 1 oraz działowi XIV poz. 25 /.../”.

Organ rentowy stwierdził, że opinia biegłego nie jest do przyjęcia, gdyż posiada następujące uchybienia: w spornym okresie odwołujący pracował w jednym przedsiębiorstwie tj. w Przedsiębiorstwie (...)w O.. Z tego powodu nie można opierać się na różnych aktach prawnych. Biegły powinien przyjąć wyłącznie Zarządzenie Nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych. Odwołujący nie pracował w zakładzie, który można było zakwalifikować do Działu II Energetyka. Podstawą do zaliczenia pracy do warunkach szczególnych nie mogą być, jak pisze biegły: „znamiona pracy w szczególnych warunkach i wpadkowa tych prac”. Taką podstawę mogą stanowić wyłącznie okoliczności świadczące o wykonywaniu pracy, która na podstawie stosownych przepisów została zaliczona do pracy w warunkach szczególnych. Pracami w szczególnych warunkach nie są wszystkie prace wykonywane w narażeniu na kontakt z niekorzystnymi dla zdrowia pracownika czynnikami, lecz tylko takie, które zostały wymienione w rozporządzeniu. Stanowiska, na których pracował odwołujący, nie zostały wymienione w przepisach rozporządzenia.

Odnosząc się do sporządzonych w przedmiotowej sprawie opinii biegłych, Sąd uznał za zdecydowanie bardziej przekonujące, rzeczowe i merytorycznie uzasadnione, opinie sporządzone przez biegłą sądową I. M.(tj. opinię główną i uzupełniającą). Sad podzielając w pełni zastrzeżenia organu rentowego do opinii wydanej przez biegłego J. D., zawarte w piśmie procesowym z 12.12.2013r., uznał, że ta ostatnia nie może być podstawą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie. Uznając za wiarygodną, rzeczową i przekonującą opinię biegłej I. M., Sąd wziął pod uwagę fakt, że opinia ta, wbrew zarzutom pełnomocnika odwołującego, uwzględnia i odnosi się do rzeczywistego charakteru pracy odwołującego w spornym okresie i wykonywanych przez niego obowiązków, czemu biegła szczegółowo dała wyraz z uzasadnieniem swoich opinii. Jak słusznie wskazała biegła, zakres obowiązków odwołującego w spornym okresie, polegał najogólniej mówiąc na prowadzeniu prac hydraulicznych związanych z konserwacją i eksploatacją sieci wodno - kanalizacyjnej w P. - O.. Do zakresu obowiązków odwołującego w spornym okresie przede wszystkim należało utrzymaniu optymalnych warunków pracy instalacji wodociągowej, ciepłej wody użytkowej, parowej, kanalizacji sanitarnej, oczyszczalni ścieków. Praca odwołującego sprowadzała się do kontroli urządzeń pomiarowo-kontrolnych, likwidacji wycieków wody, konserwacji instalacji, dokonywanie remontu pomp i regeneracji zużytych części. Taki zakres obowiązków odwołującego nie pozwala w żaden sposób na przyjęcie, że odwołujący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w szczególnych warunkach.

W ocenie Sądu nie można podzielić natomiast stanowiska biegłego J. D., zdaniem którego praca odwołującego w spornym okresie jest wypadkową prac, o których mowa w Dziale II, poz. 1, Dziale V, poz. 1 i dziale XIV poz. 25, wykazu A, stanowiącego załącznik do Rozporządzenia RM z 07.02.1983r.

Zdaniem Sądu w pełni zasadnie ZUS podniósł, że w spornym okresie odwołujący pracował w jednym przedsiębiorstwie tj. w Przedsiębiorstwie (...) w O. i z tego powodu nie można opierać się na zarządzeniach dotyczących różnych resortów. Przywołać w tym miejscu należy stanowisko wyrażone m.in. przez Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z 27.02.2013r. sygn. III AUa 165/13, zgodnie z którym, specyfika poszczególnych gałęzi przemysłu determinuje charakter świadczonych w nich prac i warunki, w jakich są one wykonywane, ich uciążliwość i szkodliwość dla zdrowia. Nie można zatem swobodnie czy wręcz dowolnie wiązać konkretnych stanowisk prac z branżami, do których nie zostały one przypisane w tym akcie prawnym. Sąd Okręgowy orzekający w przedmiotowej sprawie, wskazany wyżej pogląd w pełni podziela i aprobuje. Stąd Sąd uznał, że skoro odwołujący nie pracował w energetyce, nie można wykonywanej przez niego pracy kwalifikować do prac wymienionych w dziale II tj. prac przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych. Prac wykonywanych przez odwołującego nie można również zdaniem Sądu zakwalifikować do prac, o których mowa w Dziale V poz. 1 tj. roboty wodnokanalizacyjne oraz budowa rurociągów **w głębokich wykopach**, gdyż odwołujący, co bezsporne, nie wykonywał prac w głębokich wykopach. Prac wykonywanych przez odwołującego nie można zdaniem Sądu zakwalifikować również do prac, o których mowa w Dziale XIV poz. 25, gdzie zostały wymienione prace polegające na bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń oraz prace remontowo - montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. W tym zakresie Sąd w pełni podziela i aprobuje stanowisko wyrażone przez biegłą M., zgodnie z którym jako prace w szczególnych warunkach zostały wymienione prace polegające na konserwacji tj. czynnościach, zabiegach mających na celu utrzymanie czegoś w całości, w dobrym stanie, chronienie czegoś przed niszczeniem, psuciem się, zbyt prędkim zużyciem agregatów tj. zespołów sprzężonych na stałe maszyn, wykonujących pełną pracę na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Zdaniem Sądu odwołujący nie mógł dokonywać konserwacji, napraw maszyn będących w ruchu. Ponadto prace naprawcze w zależności od potrzeb były dokonywane albo w warsztacie mechanicznym, albo na hali produkcyjnej. W rozporządzeniu chodziło o prace na stanowiskach utrzymania ruchu w elektrociepłowniach, hutach, gdzie ze względu na proces technologiczny nie można zatrzymać oddziału, przystępując na prac - bieżącej konserwacji.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że brak jest podstaw by uznać, że odwołujący T. M. w spornym okresie od 01.10.1975r. do 31.05.1985r. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracę w szczególnych warunkach, o rozumieniu przepisów Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Z tych względów Sąd uznał, że T. M. nie udowodnił 15 – letniego stażu pracy szczególnych warunkach bądź w szczególnym charakterze, przez co nie spełnia przesłanek do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym i w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił jego odwołanie od decyzji z 16.05.2012r., gdyż jest ona zasadna i odpowiada prawu.